

- כפי שהיה ברור מראש צמאי לנו מאבק קשה ומר.
- למרבה השמחה חקפה אחי הבוקר למבגו, אם כי למי שעה לא בצורה חריפה ביותר.

24.11.56, כ' כסלו

שוב נרחקתי למטה שבוע שלם - מהשבועות הגורליים.

אחמול חזר חדי מארה"ב (שהח חצי יוט באנגליה). יהודי ארה"ב נלהבים למבצע אה"ל, מלאי באווה, נוחנים ביד רחבה למלווה העצמאות ולכנכית. בלוסטין, פרסקויר ואחרים נעשו מעילים. אלי גינזבורג כתב פחדש גאופו של אפיזנהויר לאחר שקיבל חשוכתי על הגיוס הסיוסא הראשונה א חיתה טלאה בינויים ואיומים כלפינו. מחלתו של דלס אף היא חיתה לרעחנו ("אף פעם אל תתפלל למום פריץ רע") - כי הענינים עברו לחובר ולודג, ואייזנהויר נעשה מזכיר המדינה של עצמו. כעסם גדול על שלא ידעו והעמדו לפני עובדה. דעה הקהל כפי שהיא מתבטאת בעהונים - היא לטובתנו ומבקרת קשה עמדת הנשיא. הרובו שלו גדול ביחוד על אנגליה וצרפת. בקבלת הפנים שסידר פינו לאורחים - לא נוכח אף אמריקני אחד. כתריאל טלוטון עושה עבודה חשובה בקרב הצבא ודבריו עם אחד המפקדים הגבוהים על חמצב במזה"ת נשלחו לכל ראשי הצבא. אלן דלס כועס על איטר שלא הגיד לו האמת. אולם הוא מבין אותנו. בדל ססית, קליי וחצבא רואים טכנת גאצר, אם כי שט סבורים שטכנת קווחלי גדולה יותר. הציונים אינם עושים כלום - לא בשטח המדיני ולא בעזרה הכספית.

כבוד צה"ל עלה בכל ארה"ב, באותה מידה ירד כבוד הצבא הבריטי. המרשילד כסובן מהווה סכנה חמורה, אם כי בשיחה האחרונה עם גולדה דיבר דברי חנופה. הוא אינו פועל בהתאם להחלטות או"ם בענין התעלה.

אידן באמת חלה, והמצב באנגליה לא ברור, הקיצוניים בקרב סיעת השמרנים דווקא מחזזקים; ראשי מפלגת העבודה מחפשים ראיות "לקנוניה".

ביום 21 לח"ז (יום ד' בערב) שוחח אבן עם המרשילד על ההכרח לסנוע חזרה נאצר לעזה ולסיני ולהבטיח שלא יוטל הסגר במפרץ אילה - שמקבל השיבות מיוחדת לאחר חסימת סואץ. המרשילד השיב: א) מסכים שאין לחזור לסטטוס קוו מעורער "דבר המפרץ הוא הקל ביותר הואיל ואו"ם אינו יכול לחדש הסגרים".
ב) פירוז סיני רעיון מושך, אבל יש קושי משפטי. איך נסנע כניסת מצרים לשטח שהוא מצרי. "אולי הדבר הטוב ביותר היא שאנשי או"ם ישבו במרכזים העיקריים, באופן שלא תהיה אפשרות לצבא מצרי לקיים קוי תחבורה יעילים בחצי האי".
ג) "המחנן לפני שלא נמחר לצאת מעזה" שלא ניצור חלל ריק...

ביקר אצל שרה"ח והגדיר מדיניות הממשל כדלהלן:

- 1) ממשלת ארה"ב מרגישה אחריות מוסרית עמוקה להבטיח קיומה ועצמאותה של מדינת ישראל. אבל כיבוש טובימי של העולם הערבי יסחוט הגולל על עניני המערב ועל ישראל ולכן חייבת ממשלה"ב להיזהר מאבדן השמעתה ומעמדה בעולם הערבי שטרם שועבד לנאצר.
- 2) הממשל רואה בנאצר גורם שלילי ביותר ורוצה בנפילתו, אך הדרך שבחרו צרפת ואנגליה שכרה יצא בהפסדה. אילו מיחרו הבריטים לגמור חלקם במבצע היה המצב אחר, אך הכשלון הצבאי הבריטי הוא מאורע מזעזע ביותר. מאידך ההצלחה הצבאית של ישראל היא רבת רושם וזכאית להערכה צבאית למרות חילוקי הדעות על עצם תכונת היוזמה.

- (3) ברור כי אין לחזור למצב הרעוע הקודם אלא להחיש הסדר קבוע.
- (4) העיקר למנוע חדירה הסובייטים.
- (5) ארה"ב תבוא שובלידי יחסים הדוקים עם בריטניה, צרפת וישראל, אך חשוב שבעשותה זאת לא תפקיר העולם הערבי המוסלימי בידי הסובייטים.
- (6) אין נזק בכך שהחלה תהיה סגורה זמן מסוים. הערבים כולל נאצר יסבלו הפסדים כספיים.
- (7) שמע בקשב רב סיעוננו והצעותינו לגבי הכצב וההנדב לעמוד בקשר מחמיד.

- הערבים והרוסים מפיצים שמעה כוזבת כי ב-28 באוקטובר אססא הייתי בפריס. לא הייתי בפריס זה יותר משש שנים (מאז נסיעתי ליוון ולאוכספורד), ובבוקר יום 28 באוקטובר השתתפתי בישיבת הממשלה בבוקר, סעה י אצל הנשיא בצהרים, ונסעתי לת"א לפנות ערב ובאותו ערב רוחקתי למיטה.

נאצר מנסה עכשיו להעמיד מנים כאילו הוא ידיד אמריקא וראש הגשר הסובייטי הוא עכשיו קווטלי. מתחולל משהו בסוריה - כי נאסרו הרבה קצינים. לפי שעה לא ברור מה נעשה שם.

25.11.56, יום א' כא' כסלו

בבוקר ישיבת הממשלה על המצב הפוליטי. מאריכים ומרבים בדיבור.

- בח"א התכנס המרכז לדון בבעיות כלכליות, וגירא ביקש ממני לבוא ולסקור המצב המדיני. לא יכלתי לעשות זאת ושלחתי מכתב לישיבת המרכז.